

S. Pedersen: I Henhold til de Yttringer, der ere faldne deels ved Sagens 1ste Behandling, deels idag fra det ærede Medlem ligeoverfor (S. A. Hansen), vil jeg tillade mig at henstille til den høitærede Justitsminister, om han ikke vilde finde det hensigtsmæssigt at give Tilsagn om, at Salgsplanerne skulle blive meddeelte paa den Maade, at de blive tilgængelige for alle Godssets Beboere. Det forekommer mig, at Sagen er noget tvivlsom og vanskelig at finde Rebe i, hvad selve Retsforholdet angaaer, ligesom jeg ogsaa troer, at dette ikke er det heldige Dieblit til at indlade sig paa en Strid om disse Spørgsmaal. Jeg vilde saaledes ansee det for en heldig Løsning af Sagen, hvis den ærede Minister vilde give et saadant Tilsagn, og saa Forslagsstillerne i Henhold hertil vilde tage deres Forslag tilbage. Jeg har kun begjært Ordet for at gjøre denne Henstilling, idet jeg endnu skal tilføie, at forsaavidt det skulde komme til Afstemning, vil jeg paa Grund af, at Sagen stiller sig saa tvivlsom for mig med Hensyn til Retsforholdet ligesom ogsaa med Hensyn til dens Betimelighed, ikke kunne afgive min Stemme enten for eller imod den.

Fscherning: Et Tilsagn med Hensyn til Salgsplanerne kan jo ikke bethyde Noget; thi sæt, at man kom til Erkjendelse af, at Salgsplanen var ubillig, saa vilde man jo have gjort Uret i ikke at have bragt Loven tilende. Det maatte altsaa være Salgsplanernes Tilstedeværelse og en i Henhold dertil erhvervet Erkjendelse af, at de ere billige, der skulde bringe til at standse Loven. Saavidt jeg veed — thi man veed jo meget Mere om disse Salgsplaner, end der virkelig synes at være tilstede —, ere de begrundede paa en i det Hele meget urigtig Forudsætning; de ere ikke heldigt affattede, de stille i Virkeligheden for stærke Fordringer; dette er min Overhødnig efter al den Dplysning herom, som jeg har kunnet skaffe mig. Jeg troer, at idet man er gaaet til at taxere Eiendommene paa disse Godser, er man gaaet ud

fra en urigtig Forudsætning, en Forudsætning, der ikke mere passede, efterat der var blevet udtalt for disse Stiftellers Vedkommende, der dog ere idetmindste tildeels offentlige, at 500 Rd. var Minimumsprisen. Ligeoverfor en saadan Udtalelse burde man ikke kunne komme til at taxere Eiendommene, som man har gjort det; det er Hovedfeilen i denne Sag, og derfor troer jeg, at vi bør lade Loven gaae videre. Hvad det ærede Medlem ligeoverfor (Holstein) har talt imod mig om, at jeg vilde underminere, skal jeg besvare derhen, at jeg vilde ønske at kunne spærge alle de Modstandere i Lusten, som jeg helst vilde være fri for her.

L. Olsen: Det ærede Medlem her foran (Holstein) udtalte sig, som om jeg skulde have sagt noget Usandt ved mine Yttringer under 1ste Behandling; men efter alle de Dplysninger, han har erhvervet sig, har han dog ikke skaffet sig Dplysning om, hvor Mange af dem, der komme paa Godscontoiret, hvorfra han har sine Indberetninger, der ere forarmede. Den ærede Herre veed vistnok ikke, at der er Mange, der have endt ved at svare, hvad de skulle, og ikke vide, hvorledes de sidde i det, før de have høstet, og derfor ønske Henstand til den Tid. Dette har han vistnok ikke været istand til at faae Dplysning om. Hvad det om Salgsplanerne angaaer, da troer jeg rigtignok, at de ere affattede eensidigt fra Godseierens Side. Der er vistnok Ingen af Bønderstanden, der har deeltaget i Forfattelsen af Salgsplanerne. Her i Lovforslaget bestemmes kun, at det maatte blive overveiet, hvad saadanne Gaarde maatte sælges for, af den Commission, der bliver sammensat saavel fra den ene som fra den anden Parts Side. Det synes altsaa at være rimeligt, at denne Lov for Tiden kan være nødvendig; thi der er dog et spændt Forhold imellem Bønderstanden og Godseierne, som vistnok Ingen ønsker vedligeholdt, men som sikkert Alle gjerne ville see hævet; men først naar det bliver hævet, kan Enighed komme tilveie. Jeg bad før Thinget om